

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X

Strona pozwana: Ministerraad

Sentencja

- 1) Swobodę przedsiębiorczości należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przepisom prawa podatkowego danego państwa członkowskiego takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, na mocy których zarówno spółka niebędąca rezydentem prowadząca działalność gospodarczą w tym państwie członkowskim za pośrednictwem stałego zakładu, jak i spółka będąca rezydentem, w tym będąca rezydentem spółka zależna spółki niebędącej rezydentem, podlegają opodatkowaniu podatkiem takim jak *fairness tax*, jeżeli spółki te wypłacają dywidendy, które – ze względu na zastosowanie pewnych korzyści podatkowych przewidzianych przez krajowy system podatkowy – nie znajdują się w ich końcowym wyniku podlegającym opodatkowaniu, pod warunkiem że sposób określenia podstawy opodatkowania tym podatkiem nie prowadzi w rzeczywistości do traktowania owej spółki niebędącej rezydentem w sposób mniej korzystny niż spółki będącej rezydentem, czego zbadanie należy do sądu odsyłającego.
- 2) Artykuł 5 dyrektywy Rady 2011/96/UE z dnia 30 listopada 2011 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania mającego zastosowanie w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom prawa podatkowego danego państwa członkowskiego takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które przewidują podatek taki jak *fairness tax*, którego opodatkowaniu podlegają spółki niebędące rezydentami prowadzące działalność gospodarczą w tym państwie członkowskim za pośrednictwem stałego zakładu, a także spółki będące rezydentami, w tym będąca rezydentem spółka zależna spółki niebędącej rezydentem, jeżeli spółki te wypłacają dywidendy, które – ze względu na zastosowanie pewnych korzyści podatkowych przewidzianych przez krajowy system podatkowy – nie znajdują się w ich końcowym wyniku podlegającym opodatkowaniu.
- 3) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2011/96 w związku z art. 4 ust. 3 wskazanej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że przepis ów stoi na przeszkodzie krajowym przepisom prawa podatkowego takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym w zakresie, w jakim te przepisy prawa podatkowego w sytuacji, w której zyski otrzymane przez spółkę dominującą od jej spółki zależnej są wypłacane przez tę spółkę dominującą po roku ich otrzymania, powodują opodatkowanie tych zysków podatkiem przekraczającym próg 5 % przewidziany we wspomnianym przepisie.

(¹) Dz.U. C 146 z 4.5.2015.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 maja 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – H.C. Chavez-Vilchez i in./ Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank i in.

(Sprawa C-133/15) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Obywatelstwo Unii — Artykuł 20 TFUE — Prawo pobytu w państwie członkowskim warunkujące dostęp do pomocy społecznej, a także do zasiłków rodzinnych — Obywatel państwa trzeciego sprawujący faktycznie na co dzień opiekę nad swym małoletnim dzieckiem będącym obywatelem tego państwa członkowskiego — Obowiązek wykazania przez obywatela państwa trzeciego niezdolności drugiego rodzica, będącego obywatelem wspomnianego państwa członkowskiego, do opiekowania się dzieckiem — Odmowa prawa pobytu, która może zmusić dziecko do opuszczenia terytorium państwa członkowskiego, a nawet terytorium Unii)

(2017/C 239/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: H.C. Chavez-Vilchez, P. Pinas, U. Nikolic, X.V. Garcia Perez, J. Uwituze, I.O. Enowassam, A.E. Guerrero Chavez, Y.R.L. Wip

Strona pozwana: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Arnhem, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Gravenhage, College van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Amsterdam, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rijswijk, College van burgemeester en wethouders van de gemeente Rotterdam

Sentencja

- 1) Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż do celów przeprowadzenia oceny, czy dziecko będące obywatelem Unii Europejskiej byłoby przymuszone do opuszczenia terytorium Unii rozpatrywanego jako całość i byłoby w ten sposób pozbawione skutecznego korzystania z istoty praw przyznanych mu przez ten artykuł, gdyby jego rodzicowi, będącemu obywatelem państwa trzeciego, odmówiono przyznania prawa pobytu w danym państwie członkowskim, okoliczność, że drugi rodzic, będący obywatelem Unii, jest rzeczywiście zdolny i gotowy do sprawowania samemu faktycznie na co dzień opieki nad dzieckiem, jest elementem istotnym, ale niewystarczającym, by móc stwierdzić pomiędzy rodzicem będącym obywatelem państwa trzeciego a dzieckiem brak takiego stosunku zależności, że dziecko to podlegałoby tego rodzaju przymusowi w przypadku takiej odmowy. Taka ocena musi opierać się na uwzględnieniu, w najlepszym interesie danego dziecka, wszystkich okoliczności danego przypadku, a w szczególności wieku dziecka, stopnia jego rozwoju psychicznego i emocjonalnego, siły związku uczuciowego dziecka zarówno z jego rodzicem będącym obywatelem Unii, jak i z rodzicem będącym obywatelem państwa trzeciego, a także ryzyka, jakie stanowiłoby dla równowagi tego dziecka rozdzielanie z tym ostatnim.
- 2) Artykuł 20 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż nie stoi on na przeszkodzie temu, by państwo członkowskie uzależniało przyznanie prawa pobytu na swym terytorium obywatelowi państwa trzeciego, będącemu rodzicem małoletniego dziecka będącego obywatelem tego państwa członkowskiego, który faktycznie na co dzień nim się opiekuje, od przedstawienia elementów umożliwiających ustalenie, że decyzja odmawiająca prawa pobytu rodzicowi będącemu obywatelem państwa trzeciego pozbawiałaby dziecko skutecznego korzystania z istoty praw związanych ze statusem obywatela Unii, zmuszając je do opuszczenia terytorium Unii rozpatrywanego jako całość. Jednakże do właściwych organów danego państwa członkowskiego należy przeprowadzenie, na podstawie elementów dostarczonych przez obywatela państwa trzeciego, dochodzenia koniecznego do tego, aby móc ocenić w świetle wszystkich okoliczności danego przypadku, czy decyzja odmowna prowadziła do takich konsekwencji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 1.6.2015.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 11 maja 2017 r. – Yoshida Metal Industry Co. Ltd/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S

(Sprawa C-421/15 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie — Znak towarowy Unii Europejskiej — Rejestracja oznaczeń przedstawiających powierzchnię z czarnymi kropkami — Unieważnienie prawa do znaku — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) — Artykuł 51 ust. 3]

(2017/C 239/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Yoshida Metal Industry Co. Ltd (przedstawiciele: J. Cohen, solicitor, T. St Quintin, barrister, G. Hobbs QC)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral, D. Gaja i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy), Pi-Design AG, Bodum France SAS, Bodum Logistics A/S (przedstawiciele: H. Pernez, avocate, i R. Löhrl, Rechtsanwalt)